

מרבנינו מרן בעל אילת השחר שליט"א

לעילוי נשמת היקר חיים בן ציון ז"ל בן יבלחט"א ר' אברהם צבי טויב שליט"א

אזי! מה היה לנו...

בעונותינו הרבים אירע דבר מזועזע ומחריד שלא ניתן לעכל במחשבה, יהודי רוצח יהודי!!! ועוד איזה יהודי... פחד ואימה!! וכבר כמה ימים שרבנינו מרן שליט"א מזועזע ונחרד מאד מהדבר, ובשב"ק התבטא אני לא יכול להפסיק מלחשוב על זה, דבר נורא כזה...

וביותר מזועזע מרן שליט"א מהצורה האכזרית שנעשה הדבר, והתבטא שזה לא מעשה של יהודי... וממש נרעש נורא מהדבר, ואינו נרגע מזה, באופן חריג מאד.

ומשבח רבינו האיך שהי' אדם שנוהר מאד על עיניו ושרוי הרבה בתעניות, אדם חשוב!

וכאשר העלו דברים שהרוצח הוא שוטה... אמר רבינו שליט"א בודאי אין אדם עובר עבירה אלא א"כ נכנסה בו רוח שטות, וכל עובר עבירה הוא משוגענר... אבל רחוק מלכולל בשם שוטה, והיו אומרים כלל: אגאר בך עכש די אייגענע שויבן.. כלומר טיפש שובר את השמשות שלו, אבל אם נזהר על חפציו ושובר רק את של אחרים, סימן שאיננו שוטה.. וגם כאן אדם שיכול לבוא ממרחק כזה כדי לרצוח! וגם דקר כמה דקירות, אחד, שתיים, שלוש, הרי הוא רשע מרושע!!! ה' ירחם.

והעיקר מה שעלינו להתחזק אחרי מעשה נורא כזה: אמר רבינו "בעניני בין אדם לחבירו", והרי החורבן הי' על שנאת חנם, וגם דברים אלו באים מתוך שנאת חנם...

ומה זה שנאת חנם מבואר ברש"י בשבת דף ל"ב ע"ב ז"ל: שנאת חנם, שלא ראה בו דבר עבירה שיהא מותר לשנאותו, ושונאו. עכ"ל רש"י. ממילא אם ראה שאוכל חזיר, מותר לשנאותו, ואם לא, אסור לשנאותו. והלואי שלא ימצא אנשים ששונאים את חבריהם בחנם... ולמשל מי שאינו מדבר ג' ימים עם חבירו משום איבה, הרי זה בכלל שונא.

ואף שמי ששונא את חבריו אינו רוצה, מ"מ הרבה מדרגות יש בבין אדם לחבירו, וכשמתחיל בשנאה, יכול לעלות בזה עוד ועוד עד שבא חלילה לידי...
והדרך להתחזק בבין אדם לחבירו, היא לקיים "ואהבת לרעך כמוך". נובספרים איתא שקודם שמונה עשרה יחשוב בלבו "ואהבת לרעך כמוך". ואמנם שיהי' כמוך ממש אי אפשר, רק צריך לחוס על דברי חבריו כמו על שלו.
והרבה עוזר לאהבת הבריות אם ישריש האדם בעצמו שהכל מיד הקב"ה, ולא יחשוב כל הזמן רק אני, אני, אני... זה לא טוב...
וזה מה שצריך לומר גם לילדים, שצריך להיזהר מאד לא לפגוע בבן אדם.
שאלו מה מסבירים לילדים האין קורה כזה דבר? תשובה. כעס, כעס... ההתחלה זה כעס. והסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך.
וא' מעיקרי המדות רעות זה כעס, אדם שמתרגז יכול לעשות את הדברים הכי גרועים, כל הכועס כל מיני גיהנום שולטין בו.
הגמ' בגדרים דף כ"ב א' מביאה עולא במיסקיה לארעא דישראל איתלוו ליה תרין בני חוזאי בהדיה, קם חד שחטיה לחבריה, אמר ליה לעולא יאות עבדי, אמר ליה אין ופרע ליה בית השחיטה. כי אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה דלמא חס ושלום אחזיקי ידי עוברי עבירה, אמר ליה נפשך הצלת. קא תמה רבי יוחנן מכדי כתיב ונתן ה' לך שם לב רגז בגבל כתיב, ההוא שעתא לא עברינן ירדנא, ע"כ.
והשאלה אצלנו הרי זה היה בארץ ישראל, ולא מזמן הי' באמריקה, אבל עכשיו זה בארץ ישראל? וכן לפני תקופה היו שנים שרבו על מקום פח זבל, והרג אחד את השני רח"ל.
אמנם קושית ר' יוחנן האין זה קורה בארץ ישראל, היום לא הי' קשה לו, כי "באו פריצים וחיללוהו!" היינו דכל מה שיש יותר חטאים, הכל נעשה יותר גרוע...
והעיקר הוא החטאים שיש אצלנו, כי מה שיש אצל החילוניים אף שזה ג"כ משפיע קצת, אבל לא כ"כ, כי חילוניים זה כמו להבדיל... אבל החטאים שאצל אלו שלא חילוניים, מה שנעשה יותר גרוע, זה משפיע על הבריא.ה.
ועכשיו הם ימי בין המצרים, ובפרט שמתחיל תשעת הימים, עלינו להתחזק מאד מכל הדברים הרעים שבין אדם לחבירו, והרי זה כ"כ מסוכן עד שאמרו שלא יכו התלמידים בימים אלו, ואפי' ברצועה שזה מכה קלה...

ויהי רצון שנזכה לגאולה במהרה בימינו אמן